

3. Chương 03

Chương 3

Ba giờ chiều, Quý ròm mới lồm cồm bò ra khỏi giường, chạy đi rửa mặt .

Lúc đi ngang qua phòng khách, Quý ròm đã thấy nhỏ Diệp ngồi sẵn ở đó, tập vở bút thước bày la liệt trước mặt .

- Sao không ngồi trong phòng học lại chạy ra đây ? - Quý ròm hỏi .

- Bà bảo ngồi đây cho mát ! - Nhỏ Diệp lắc mái tóc, rồi nó sốt ruột giục - Anh rửa mặt lẹ lẹ lên đi ! Em đợi anh cả nửa tiếng đồng hồ rồi !

- Con nhỏ này ! Làm toán mà nó cứ làm như đi chạy giặc ! - Quý ròm vừa bước ra nhà sau vừa càu nhàu .

Khi nó mặt mũi tươi tắn quay trở lên, chưa kịp ngồi vào bàn, nhỏ Diệp đã đẩy cuốn sách toán mở sẵn đến trước mặt nó .

- Bài nào đâu ? - Quý ròm nhìn vào trang sách .

- Bài số 7 ấy !

Quý ròm khệnh khạng ngồi vào ghế và kéo cuốn sách sát về phía mình . Nhưng nó chưa vội đọc đề ngay, mà hất mặt ra lệnh :

- Rót cho tao ly nước !

- Trời đất ! - Nhỏ Diệp nhăn nhó - Chưa chỉ được chữ nào, đã sai vặt rồi !

Quý ròm quắc mắt :

- Kệ tao ! Mà có rót nước không ?

- Rót .

Nhỏ Diệp lúu rúu gạt đầu và vội vã chạy đi .

Quý ròm khoái chí . Nó rung đùi nhìn vào đề toán, nhắm đọc :

"Một người bán trứng, bán lần thứ nhất nửa số trứng người đó có và 0,5 quả trứng . Lần thứ hai bán nửa số trứng còn lại và 0,5 quả trứng . Lần thứ ba bán nửa số trứng còn lại và 0,5 quả trứng thì vừa hết . Hỏi người đó đã bán mỗi lần bao nhiêu quả trứng ?"

Quý ròm đọc xong đề toán cũng vừa lúc nhỏ Diệp bưng ly nước lại .

Nhỏ Diệp đặt ly nước xuống bàn và rón rén nhìn ông anh :

- Đề toán cho sai phải không anh ?

- Sao lại sai ? - Quý ròm ngạc nhiên .

Nhỏ Diệp liếm môi :

- Chứ trứng ai lại bán nửa quả bao giờ ?

- Trời đất, cái con ngốc tử này ! - Quý ròm kêu lên - Ai bảo mà là người ta bán nửa quả trứng ?

Bị mắng là ngốc, nhỏ Diệp hơi nóng mặt nhưng nó cố nhịn, rụt rè chỉ tay vào trang sách :

- Thì trong đề toán người ta ghi sờ sờ nửa quả đây nè ! - Rồi như khám phá ra điều gì thú vị, nó bỗng reo lên - A, em hiểu ra rồi ! Có nghĩa những quả trứng này là những quả trứng luộc ! Có như vậy người ta mới cắt đôi ra được !

Nhưng nhỏ Diệp chưa kịp vui với ý tưởng mới mẻ của mình thì ông anh ngồi trước mặt đã làm nó cụt hứng, Quý ròm phán một câu xanh đờn :

- Trứng luộc đâu mà trứng luộc ! Có bỏ cái đầu ngốc nghếch của mày vào nồi nước luộc sôi lên thì có !

Lần thứ hai bị mắng là ngốc, còn bị dọa cắt đầu thả vào nồi nước sôi, nhỏ Diệp bắt đầu rơm rớm nước mắt .

Thấy vậy, Quý ròm càng cáu :

- Khóc gì mà khóc ! Học hành kiểu gì mà có bài toán dễ ợt như thế này cũng không hiểu !

- Thì không hiểu em mới nhờ anh giảng chứ bộ ! - Nhỏ Diệp đáp bằng giọng sục sục .

Quý ròm lăm lét ngoái nhìn về phía cửa thông hơi với nhà sau xem bà có nghe thấy những "âm thanh báo động" phát ra từ chiếc mũi lợi hại của nhỏ Diệp hay không rồi ngoảnh lại hạ giọng bảo em :

- Thôi đừng có "mít ướn" nữa ! Nín đi nghe tao giảng nè !

Thấy ông anh có vẻ muốn cầu hòa, nhỏ Diệp mỉm cười quệt nước mắt và ngoan ngoãn khoanh tay đặt lên bàn .

Quý ròm hăng giọng :

- Nửa quả trứng trong đề bài là những thông số chỉ có ý nghĩa tham khảo để giúp ta tìm ra đáp số chứ không phải người ta cắt đôi quả trứng ra để bán, hiểu chưa ?

Đối với nhỏ Diệp, lời giải thích của Quý ròm mù mờ như khói bếp . Nó chỉ hiểu có một chút xíu nhưng sợ bị mắng là ngốc, nó đành gật đầu đại :

- Hiểu rồi !

Quý ròm khoái chí :

- Thấy chưa ! Nếu mày chịu khó lắng nghe thì đâu đến nỗi nào ! Tao giảng dễ hiểu quá trời mà lại !

Rồi nó nghiêm giọng tiếp :

- Để giải bài toán này, phải áp dụng phương pháp tính ngược từ dưới lên . Bây giờ mà nghe tao hỏi nè ! Lần thứ ba người ta bán bao nhiêu quả trứng ?

Nhỏ Diệp giật thót :

- Làm sao em biết được !

- Sao lại không biết, cái con ng... - Đang định mắng là "cái con ngốc tử" nhưng đến phút chót, Quý ròm tấp lại kịp . Nó "ngờ, ngờ" vài ba tiếng rồi nhanh chóng nói trở đi - Mà đọc kỹ lại đề toán lần nữa xem nào !

Nhỏ Diệp thò tay kéo cuốn sách về phía mình, nhúu mày đọc lại đề toán . Nhưng sau khi đọc tới đọc lui hai, ba lượt, nó vẫn chẳng tài nào lần ra được đầu mối của bài toán nằm ở đâu .

Thấy nhỏ em trầm ngâm lâu lắc, Quý ròm nóng ruột :

- Sao, mà đọc kỹ chưa ?

- Kỹ rồi .

Quý ròm gật gù :

- Tốt ! Vậy số quả trứng bán ra lần thứ ba là bao nhiêu ?

Nhỏ Diệp nuốt nước bọt :

- Em không biết !

- Trời đất ! Chứ từ nãy giờ mà làm gì ?

- Thì em đọc đề toán ! - Nhỏ Diệp ấp úng - Anh chả bảo em đọc lại đề toán là gì !

Quý ròm nghiêng răng ken két :

- Tao bảo mày đọc lại đề toán là để tìm cách giải, chứ đọc như đọc tiểu thuyết thì đọc làm gì !

Nhỏ Diệp bối rối đưa tay vuốt tóc :

- Thì em cũng cố tìm cách giải nhưng ... tìm không ra !

Suýt chút nữa Quý ròm đã thốt ra hai tiếng "ngốc tử" . Nhưng lần này nó đã kịp cảnh giác, chỉ lúc lắc đầu và buông một tiếng thở dài :

- Thôi được rồi ! Bây giờ mày đọc to đề toán lên đi !

Nhỏ Diệp đọc to đề toán .

Đợi nhỏ Diệp đọc xong, Quý ròm nheo nheo mắt :

- Lần thứ ba người ta bán nửa số trứng còn lại và 0,5 quả trứng thì vừa hết phải không ?

- Phải .

Quý ròm khịt mũi :

- Thế nửa số trứng còn lại mà người ta vừa bán là bao nhiêu quả ?

Nhỏ Diệp rụt rè đáp :

- Đề bài đâu có nói rõ số trứng này là bao nhiêu !

- Trời ơi là trời ! - Quý ròm ngã người vào lưng ghế, chán nản kêu lên - Nếu trong đề bài người ta cho biết tuốt tuồn tuột hết thì còn gì là toán ! Chính vì có những điều chưa biết mình mới phải suy luận để tìm ra ! Thật ngán cho mày hết sức vậy đó !

Đang la trời la đất, chợt thấy nhỏ Diệp mặt mày nhăn nhúm, vẻ khổ sở, Quý ròm thấy tội tội liền ngồi thẳng dậy, chép miệng nói :

- Nghe đây nè ! Số trứng bán lần thứ ba là bao nhiêu, mình biết chưa ?

- Chưa .

- Nhưng mình biết người ta đã bán đi một nửa số trứng đó, như vậy là còn lại một nửa phải không ?

- Phải .

- Nếu bán mất cả một nửa còn lại này thì không còn quả trứng nào, đúng không ? - Quý ròm tiếp tục dẫn giải .

- Đúng .

Quý ròm gật gù :

- Trong đề bài, người ta không nói rõ một nửa còn lại này là bao nhiêu, nhưng lại bảo sau khi bán một nửa đầu, người bán trứng bán thêm 0,5 quả nữa thì hết trứng ...

Lần này Quý ròm chưa kịp hỏi "đúng không ?", nhỏ Diệp đã hớn hờ reo lên :

- Em hiểu rồi ! Em hiểu rồi ! Như vậy nửa số trứng còn lại là 0,5 quả, suy ra nửa số trứng kia cũng là 0,5 quả, tức là lần thứ ba người ta chỉ bán vốn vẹn có một quả trứng, đúng không anh ?

Bị nhỏ Diệp hỏi ngược, nhưng thấy nó đáp đúng ý mình, Quý ròm vui vẻ gật đầu lia, lại còn chuyển sang "anh anh em em" ngọt xớt :

- Đúng rồi ! Đúng rồi ! Ít ra em cũng phải thông minh bằng ...một nửa anh vậy chứ !

Tìm ra được đáp số, mặt nhỏ Diệp tươi roi rói . Đang hào hứng, nó chẳng buồn cự nự lời khen ngợi trịch thượng của ông anh, ngược lại còn tỏ ra đồng tình :

- Anh giảng bài hay ghê ! Còn dễ hiểu hơn cả thầy em nữa !

Sự so sánh bốc đồng của nhỏ Diệp làm Quý ròm sượng rên . Nó phổng mũi :

- Còn phải nói ! Anh đã bảo anh cũng là thầy mà khi này em không tin !

Nhỏ Diệp nhe răng cười :

- Bây giờ thì em tin rồi !

Không khí căng thẳng giữa hai anh em trong thoáng chốc bỗng trở nên vô cùng hòa dịu, thuận thảo .

- Bây giờ giải tiếp nghen ! - Giọng Quý ròm đầy sốt sắng - Đã biết được số trứng bán lần thứ ba rồi, mình sẽ tìm ra số trứng và 0,5 quả trứng ! - Rồi ngó nhỏ Diệp, nó mỉm cười khuyến khích - Lần này em thử tự mình tìm ra đáp số xem !

Nghe Quý ròm xưng hô với mình một cách trêu mếu - chuyện hiếm có xưa nay - lại còn động viên bằng một giọng dịu dàng đầm ấm, nhỏ Diệp cảm thấy vô cùng phấn chấn . Nó sung sướng lim dim mắt và lẩm nhẩm trong đầu "Lần thứ hai bán nửa số trứng còn lại và 0,5 quả . Nhưng số trứng của lần thứ ba mình vừa tìm ra là một quả . Một quả cộng với 0,5 quả tức thị một quả rưỡi . Đó là phân nửa số trứng của lần bán thứ hai . Như vậy, lần thứ hai người ta bán tất cả là 3 quả .

Nhắm tới nhắm lui vài lượt, thấy không sai vào đâu được, nhỏ Diệp hân hoan ngược nhìn ông anh :

- Em tìm ra rồi !

- Ô, giỏi quá ! - Mặt Quý ròm tươi lên - Thế em tìm ra mấy quả ?

- Ba quả ! - Nhỏ Diệp hớn hở .

- Ba quả cái đầu mày ! - Quý ròm xằng giọng .

Thấp thỏm chờ đợi cả buổi, thấy nhỏ Diệp trả lời sai bét, Quý ròm đâm cáu, chẳng thềm "anh anh em em" nữa . Giọng nó rít lên :

- Dạy học cho mày thà dạy cho cái đầu gối còn hơn ! Giăng tới giăng lui cả buổi mà ngốc vẫn hoàn ngốc ! Chán bỏ xừ !

Bầu không khí hòa bình mới được tái lập chưa được bao lâu nhanh chóng bị phá vỡ . Cánh mũi nhỏ Diệp phập phồng :

- Em vẫn tính theo phương pháp của anh mà !

- Phương pháp của tao chỉ có nửa quả trứng thôi ! - Quý ròm càng nóng tiết - Chỉ có đứa tham ăn như mày mới tính thành ba quả !

Tới nước này thì nhỏ Diệp không còn kềm chế được nữa . Nó thò tay giật phắt cuốn sách toán trên bàn, cuộn lại, cầm trong tay .

- Mày làm trò gì thế ? - Quý ròm kêu lên .

Nhỏ Diệp đưa tay quệt nước mắt :

- Em nhờ anh giảng bài chứ đâu có nhờ anh mắng mỗ em !

Rồi như động mối thương tâm, nó ôm mặt khóc hu hu .

Phản ứng quyết liệt và bất ngờ của nhỏ em khiến Quý ròm cảm thấy uy tín bị thương tổn . Bất chấp nỗi sợ hãi bị bà nghe thấy, nó nhe răng gầm gừ :

- Cái con ngốc tử này, học dốt thì phải bị mắng chứ ! Tao làm thầy giáo chẳng lẽ tao không được mắng học trò ?

Giọng nhỏ Diệp tức tưởi :

- Mắng như anh thì chẳng có ma nào thèm học !

Quý ròm hừ mũi :

- Chỉ có đứa "mít ướn" như mày mới không chịu học thôi ! Còn Tiểu Long ngày mốt sẽ tới đây bắt đầu học với tao !

Nhỏ Diệp "xí" một tiếng dài:

- Anh Tiểu Long học với anh giỏi lắm hai bữa là cùng! Tối bữa thứ ba anh sẽ cuốn gói chạy dài cho xem!

- Để rồi xem! - Quý ròm nhún vai, giọng khinh khỉnh - Tiểu Long là đứa ham học, đâu có biếng nhác, đần độn như mày!

Nhỏ Diệp giãy nảy:

- Anh không được mắng em nữa à ghen!

- Tao cứ mắng! - Quý ròm sừng sộ - Mày là em tao chứ bộ là chị tao sao!

Nhỏ Diệp gân cổ:

- Em cũng không được mắng!

- Tao cứ mắng xem mày làm gì!

- Vậy anh mắng đi!

Nhỏ Diệp tức tối thách, khi này nó đã nín khóc bây giờ giọng đã bắt đầu nhòe nước mắt.

Không đợi giục lần thứ hai, Quý ròm ngoác miệng làm một tràng:

- Đồ ngốc tử! Đồ mít ướt! Đồ lười chầy thây!

Cũng lạ, Quý ròm vốn rất thương em nhưng chẳng hiểu sao cứ mỗi lần chỉ nhỏ Diệp học, chừng một lát thế nào cũng có chuyện gây gổ. Bữa nay sự ương bướng của nhỏ Diệp càng làm nó thêm lộn ruột, nhất là con nhỏ này dám "trù ẻo" cái chuyện học chung sắp tới giữa nó và Tiểu Long. Mà đối với Quý ròm, những lần sinh sự như vậy bao giờ cũng kết thúc một cách tồi tệ chứ đâu có vinh quang đẹp đẽ gì. Bao giờ nó cũng bị mắng té tát, khi thì ba mẹ khi thì bà lúc thì anh Vũ, nói chung trong những cuộc chiến đầm nước mắt và đầy tiếng quát tháo lẫn tiếng sụt sịt như vậy, mọi người luôn luôn đứng về phía nhỏ Diệp để chống lại nó.

Lần này cũng vậy, Quý ròm vừa ngửa miêng tuôn ra một lô một lốc những lời tệ hại, nhỏ Diệp chưa kịp bù lu bù loa thì bà đã đột ngột xuất hiện chỗ ngách cửa sau, tay vung vẩy chiếc muống canh.

Bà hươ hươ chiếc muống về phía Quý ròm:

- Này, này, chấy nói nhăng nói cuội gì thế! Bà nghe hết cả rồi đấy nhé!

Quý ròm giật bắn người:

- Dạ, cháu có nói gì đâu ạ!

Vừa trả lời nó vừa sè sẹ đứng lên khỏi ghế.

- Cháu còn chối nữa phải không! - Bà từ từ tiến lại - Bà mà méc lại ba cháu thì cháu chỉ có như đòn! Dạy cho em học chứ đâu phải tra tấn kẻ cướp mà cháu nạt nộ om sòm thế!

Thoạt đầu, Quý ròm định nhận lỗi hoặc nín nhịn quách cho xong nhưng khi liếc qua nhỏ Diệp, thấy cô em gái mặt cứ vênh lên như một tên được bạc, nó bỗng cáu tiết buột miêng:

- Bà không biết đấy thôi chứ nhỏ Diệp nhà mình nó cứng đầu không thua gì kẻ cướp đâu ạ!

- Cháu còn ăn nói như vậy nữa hả?

Bà vừa gắt vừa giơ chiếc muống canh lên.

Nhưng Quý ròm đã đề phòng từ trước. Lặng người đi một cái, nó đã bắn vèo ra cửa và cứ thế cắm đầu cắm cổ chạy một mạch, mặc cho tiếng bà ong óng gọi theo:

- Giờ này cháu còn chạy đi đâu thế? Có mau về tắm rửa chuẩn bị ăn cơm hay không!